

Univerzálně-diplomatický živel vyzařující z Francie

Rudolf Steiner

Již při dřívějších příležitostech jsem vysvětloval, že francouzský státní živel představuje jistým způsobem znovuuvedení čtvrtého poatlantského období v období pátém. Máme tu tedy druhé vyzařování. Jako jsme se pro jižní živel pokusili najít srozumitelný výraz ve spojení „kulticko-hierarchicko-církevní“ - tedy to, co usiluje o založení univerzální církevní monarchie, evropské teokracie - tak se nyní pokusíme najít současnosti srozumitelný výraz pro onen kulturní živel, který kulturu duše rozumové vnáší do pátého poatlantského období. A chceme-li najít výraz, který by v sobě zahrnoval všechny historické aspekty, budeme-li mít dobrou vůli najít výraz, který bude odpovídat skutečností, bude přiměřený skutečnosti, abychom jím označili to, co vnesl francouzský státní živel do pátého poatlantského období, pak musíme říci, že to je univerzálně-diplomatický živel. A všechno, co souvisí s univerzálně-diplomatickým živlem, souvisí také s tím, co vzešlo z vlastního francouzského státního živlu. Není náhoda, že francouzština je dodnes řečí diplomatů. Každý dějinný rys se do detailu objasní, zjistíme-li, že stejně jako z Říma a ze Španělska vychází univerzálně-teokratické vyzařování, vychází z Paříže vyzařování univerzálně-diplomatické.

Zvláštní je, že také u francouzského živlu - třebaže v menší míře než u Španělsko-italského vlivu, protože se jedná o vzestup živlu, který není tak dávno minulý - je s vyzařováním spojeno vyprazdňování v [místě] původu. Zvláště je zajímavé podívat se v tomto světle na dějiny. Vezměte si způsob, jakým velcí francouzští státníci, Richelieu, Mazarin a další, založili a pěstovali světovou diplomacii, když při tom staré impulzy převáděli do diplomaticko-politické oblasti. Služebníci Ludvíka XIV. myslí v evropském měřítku, nikoli ve francouzském, a považují se za samozřejmé vládce Evropy s ohledem na diplomacii, na univerzálně-diplomatický živel. Jeden živel, jeden impuls vždy přijímá jiný živel, jiný impuls. Ne náhodou jsou to právě politizující, diplomatizující kardinálové, kteří stojí po boku francouzských králů v době, kdy se francouzský stát nachází na vrcholu.